

Missio Savo
 Kaavin Kaartotien kerhohuone
 07.11.2009
 Raamattutunti: Väinö Hotti

PYHIEN YHTEYS

Kuka on pyhä?

Muutammat ajattelevat, ettei pyhyys liity tähän aikaan, vaan että ainoastaan rajan takana on mahdollista tavata pyhiä. Toiset taas ajattelevat, että kyllä täällä ajassakin on pyhiä, mutta kukaan ei voi olla tästä omalla kohdallaan varma – toivoa toki voi. Kuinka on tämän asian kanssa?

Pelastusvarmuus

Kysymys liittyy läheisesti pelastusvarmuuteen. Voiko ihminen olla varma pelastuksestaan?

”Augustinus sanoo aivan oikein ja kristillisesti, että jokainen, jolla on usko, saattaa sen havaita. Tämän he (sofistit ja munkit) kieltävät. Olkoon minusta kaukana – näin he sanovat – sellainen varma päättelyminen, että olen armossa, että olen pyhä, että minulla on Pyhä Henki...Meidän pitää siis joka päivä päättävästi ponnistella varmuudesta varmuuteen, perin juurin hävittääksemme tuon tuhoisan valheluulon, joka on riivannut koko maailman: ‘Eihän sitä tiedä, onko armossa’” (Martti Luther, Galatalaiskirjeen selitys).

”Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee” (1. Joh.3:1-2).

”Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia” (Room.8:16).

Kaikki ovat?

1. Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Leevin pojan Kehatin poika, otti Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, ja Oonin, joka oli Ruubenin pojan Peletin poika,
2. ja he nousivat kapinaan Moosesta vastaan, ja heihin yhtyi israelilaisista kaksisataa viisikymmentä miestä, kansan päämiehiä, kansankokouksen jäseniä, arvokkaita miehiä.
3. Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: **”Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?”** (4. Moos.16:1-3).

Tietyissä mielessä kaikki ovat Jumalan lapsia, koska Jumala on luonut heidät. Toisaalta ainoastaan uudestisyntyneet ovat Jumalan lapsia:

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

Tunnustus vaikeaa

”Luther, sinussa ei ole todellakaan mitään jumalallista!” (dominikaani-isä Heinrich Denifle).

”Vävyensä Juhana Markkanen---(ei) juuri muuta tiennyt appivainajastaan (Paavo Ruotsalainen) sanoa kuin : ´immeinen hänkin oli`” (Saarisalo, Erämaanvaeltaja Paavo Ruotsalainen).

”Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että **sinussa on riivaaja?**" (Joh.8:48).

”Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. **Mutta he eivät tunteneet häntä**, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä” (Matt.17:12).

8. Eräänä päivänä Elisa meni Suunemiin, ja siellä oli arvossa pidetty vaimo, joka vaati häntä aterioimaan. Ja niin usein kuin hän kulti sen kautta, poikkesi hän sinne aterioimaan.

9. Niin vaimo sanoi miehellensä: "**Katso, minä olen huomannut, että hän, joka aina kulkee meidän kauttamme, on pyhä Jumalan mies.**"

10. Muurauttakaamme pieni yliskammio ja pankkaamme hänelle sinne vuode, pöytä, tuoli ja lamppu, niin että hän tullessaan meidän luoksemme voi vetäytyä sinne (2. Kun.4:8-10).

Miten pyhäksi tullaan?

Kukaan ei ole luonnostaan pyhä.

”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään” (Room.3:10-12).

”ei teillä ole elämää itsessänne” (Joh.6:53).

Pyhäksi tullaan parannuksen tekemisen, Jeesuksen vastaanottamisen, vanhurskauttamisen ja uudestisyntymisen kautta.

”Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh.1:11-12).

Pyhien tie

”Suo pyhäis tietä meidän noudattaa” (Vvk.129:3).

Uskoon tulo merkitsee pääsemistä taivastielle. Se on tärkeä asia, mutta siinä ei ole suinkaan kaikki. Israelin kansan lähtö Egyptistä oli tärkeä ensi askel Kaanaan maata kohti, mutta sitä seurasi korpivaellus monine vaiheineen ja vaaroineen. Uskoontuloa on lupa juhlia, mutta vain kohtuullisesti; on kiiruhdettava taipaleelle.

”Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on "pyhä tie": sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy - eivät hullutkaan” (Jes.35:8).

Pyhityksen tie vie taivaaseen.

”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa” (Hebr.12:14).

Kolmiulotteinen risti

Raamatun mukaan risti on ”kolmiulotteinen”, kun taas meille on välitetty kuva yksiulotteisesta rististä.

1. VANHURSKAUTTAMINEN. Syntiinlankeemuksessa ihminen joutui eroon Luojastaan ja Jumalastaan. Jeesuksen ristinkuolema teki mahdolliseksi yhteyden solmimisen uudelleen (Room.3:23-24). **Jeesuksen vanhurskaus tulee ristin kautta uskovan osaksi.**
2. PYHITYS. Uskova saa pukeutua ristillä hankittuihin lainavaatteisiin – päivittäin (Room.6:3-4). **Jeesuksen pyhyys tulee ristin kautta uskovan osaksi.**
3. VOITTOTAISTELU. Golgatalla käytiin raju taistelu. Siellä Jeesus kävi voitollisen taistelun kaikkia pimeyden valtoja vastaan. Tapahtui kaikkien aikojen ”aseistariisunta” (Kol.2:15). Uskova pääsee Jeesuksen voittosaattoon, ”triumfiin” (2. Kor.2:14). **Jeesuksen voitto tulee ristin kautta uskovan osaksi.**

Kristus ei ole jaettavissa. Vanhassa liitossa pääsiäislammas piti syödä ”kokonaan”. Uuden liiton pääsiäislammas on Kristus (1. Kor.5:7).

ARMAHDETTU YHTEYTEEN

Vakavan kysymyksen äärellä

1. Armahtaminen koskee yleensä suurrikollista. Me olemme Jumalan edessä syyllistyneet majesteettirikokseen.
2. Maan korkein johto paikalla. Armahtaminen kuuluu korkeimmalle viranomaiselle. Jumala on ”kaiken maan tuomari”, 1. Moos.18:25; Ps.24:1; Room.3:6.
3. Asian tila on tänään äärimmäisen heikko. Kristus on tänään ”jaettu”, 1. Kor.1:13. Seurakunta on tänään raamatullisen mallin irtokuva.
3. Yhteyden hyväksi Vapahtajamme rukoili hartaasti, se on hänen toiveensa ja käskynsä, Joh.13:34-35; Joh.17.
4. Yhteyden toteutumiseksi Vapahtaja antoi henkensä, Ef.2:14.
5. Valossa vaeltaminen tuo yhteyden, 1. Joh.1:7. Yhteydellä mitataan, olemmeko me ”valon lapsia” vai vaellammeko vielä pimeydessä.
6. ”Se on jo tehty.” Asia on hoidettu kuntoon jo tuhansia vuosia sitten. Kun tilanne tänään kuitenkin on alkutekijöissään, vika on ilmeisesti siinä; että **on toistuvasti ”kulkeuduttu sen ohitse”**, Hebr.2:1. Jos jo lukemattomia kertoja on kuljettu ohitse, se vaara on tänäänkin.

Armahdettu yhteyteen

Armahtamisprosessiin sisältyy yhdistyminen Kristukseen ja kaikkiin toisiin Kristuksen ruumiin jäseniin – yhteys on armahtamiseen ”sisäänrakennettu”. Armo jakaa ihmiset kahteen ryhmään. Armosta osalliset ovat samalla Kristus-yhteydestä osallisia. Edelleen he ovat osallisia ekklesia-yhteydestä. Armon ulkopuolella olijat ovat samalla Kristuksen ja ekklesia ulkopuolella.

Seurakunta on yksi

Tämän totuuden pitäisi painua jokaisen uskovan selkäyttimeen. Nykyinen kristikunta on jaettu moniin lahkoihin ja lohkoihin ja on sellaisenaan Kristuksen seurakunnan irtokuva. Paavali esittää

vakavampaakin vakavamman kysymyksen: ONKO KRISTUS JAETTU? (1, Kor.1:13). Kysymys nousee siltä pohjalta, että seurakunta = KRISTUKSEN RUUMIS. Nykyinen kristikunta huutaa voimakkaasti: KRISTUS ON JAETTU! Mitä aiomme tehdä asian korjaamiseksi?

Teoria ja käytäntö

Kaikki uskovat tietänevät Jumalan ja Jeesuksen tahdon tässä asiassa ja hurskaasti vakuutetaan, että uskovat tosiaan ovat yhtä. Tämä ei ole kuitenkaan realismia, vaan – hurskas valhe. **Teoriassa me hehkutamme asian puolesta, mutta käytännössä laitamme tuskin tikkua ristiin asian toteuttamiseksi.** Kyllä me uskovat olemme joskus hyvin kieroja!

Rooman kirkon malli

Avioliitto korotetaan toisaalla sakramentiksi ja toisaalla pidetään kuitenkin parempana ja autuaampana elää neitseenä tai selibaatissa...Häijy arvostelija voisi huomauttaa, että avioliitto on siis Kristuksen asettama ja siunaama sakramentti, josta on paras pysyä erillään” (Osmo Tiililä).

Suunnilleen yhtä epälooginen on eri herätysliikkeiden ja kirkkokuntien suhtautuminen ”kristityt yhdessä” = ekklesia – aatteeseen. Teoriassa asia on OK, mutta käytännön johtopäätös: erillään, EHDOTTOMASTI ERILLÄÄN! SAASTAINEN, SAASTAINEN, SAASTAINEN.

Yksi ruumis

Me tiedämme ja ymmärrämme, että eri ruumiinjäsenet liittyvät saumatta yhteen. Samoin on myös puun oksien kanssa:

”Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä. Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta... Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:12-14,27).

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Kun ollaan Kristuksessa niin ei vain häntä lähellä, vaan myös kaikkia niitä, jotka ovat hänessä. Totisen viinipuun oksat eivät ole vain rungon yhteydessä, vaan toistensakin” (Niilo Tuomenoksa).

Niputetut

Kyllähän Raamatun sanoma yhteysasiassakin on selvä, mutta me emme ole vapaita toimimaan tietomme mukaan.

”Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi” (Joh.8:36).

”Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus” (2. Kor.3:17).

”Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orjia” (1. Kor.7:23).

Tapio Nousiainen kirjoittaa runossaan NIPUTETUT:

”Olemme kuin niputetut tillit tai persiljat toripöydällä.” –Nousiainen kertoo, kuinka eri ihmiset ovat omiin porukoihinsa sidotut:

Kuritusluonevanki Kakolan...kirkossa...on niputettu toisiin konniin.

Kauppaneuvos pelkää Mitä pankin johtokunnan jäsenet, liiketoverit pörssissä ja ystävät Suomalaisella Klubilla sanoisivat?

Seurapiirirouva pelkää Mitä sanoisivat ystävät Zonta-kerhossa, Naisten klubissa, Rouvasväen yhdistyksessä Ja Mannerheimliiton naistoimikunnassa?

Pienviljelijä pelkää Mitä sanoisivatkaan kaverit hirviporukassa tai kaljoilla Osulan baarissa tai myllyllä tai meijerillä?

Nuori tyttö ja poika rippikoululeirillä pelkäävät mitä sanottaisiin meidän luokalla? Mitä Päkä ja Kaitsu ja Marsu ja Pepe Sanoisivat. Mitä sanottaisiin meidän jengissä ja meidän jortsuissa?

He ovat kaikki nipussa – niputetut kuin kasvikset torimyyjän pöydällä. Saatana on niputtanut heidät ihmissanomisten ja ihmismielipiteiden köysillä, lujilla köysillä ja tiiviiseen nippuun. He eivät uskalla seurata sinua Kristus.

Kristus, armahda meitä ihmisistä. Katkaise köytemme ja vapauta meidät seuraamaan sinua taivaan tiellä.

Miten tillit ja persiljat olivat päätyneet toripöydälle? Nämä olivat kasvaneet luonnonmukaisesti ja väljästi kasvimaassaan. Sitten tuli kuitenkin ”niputtaja”, joka raa`asti nyhti ne pois omalta kasvualustaltaan, niputti ja vei toripöydälle – rahaa tuottamaan. Tillit ja persiljat olisivat voineet kasvaa omassa miljöössään hamaaseen sadonkorjuuseen saakka. Nyt näille kuitenkin tehtiin väkivaltaa – rahan tähden.

Hengellistä niputtamista

Kun ihminen tulee uskoon, hän on ”Taivaan Isän ryytimaassa”. Hän on samalla ”ekkleesia-pellossa”. **Harva uskoontullut on alussa suuntakristitty!** Hänen on määrä yletä siinä aina suuren elonkorjuun päivään. Se on hänen luonnollinen kasvualustansa ja ympäristönsä. Saako uskoontullut kasvaa ekkleesia-pellossa? Ei suinkaan! Varsin pian saapuvat ”rosvot”, niputtavat hänet ja vievät hänet rahaa tuottamaan. Ihmissieluilla ansaitaan rahaa; ne ovat kauppatavaraa:

11. Ja maanpiirin kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,
12. kaupaksi tuotua kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja helmiä ja pellavakangasta ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpunaa ja kaikkinaista hajupuuta ja kaikenlaisia norsunluu-esineitä ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä,
13. ja kanelia ja hiusvoidetta ja suitsuketta ja hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja IHMISSIELUJA. (Ilm.18:11-13).

Perustelut niputtamiseen

Niputtajat (laiset ja läiset) puolustavat niputustaan: 1. Jokaisella pitää olla hengellinen koti. 2. Jos me emme niputa, toiset niputtavat. 3. Irtolaisuus on pahin hengellinen tila. 4. Ekkleesia-pellosta puhuminen on huuhaata ja tyhjänpäiväistä illuusiota.

Pelko hallitsee

Siis myös hengellisissä piireissä niputuslaki vallitsee. Ihmiset ovat sidottuja hengelliseen yhteisöönsä. Mitä kirkkomme (herätysliikkeemme) johto ja vanhimmisto sanovat, jos menen sinne ja sinne? He eivät ole vapaita menemään sinne, mihin ehkä Sana ja omatunto olisivat ohjaamassa. He eivät ole todellisesti vapaita, he eivät elä Hengen vapaudessa. He ovat sidottuja; heitä sitoo ihmismielipiteet ja pelko.

Säälittävä tila

Niputettuina toripöydällä tillit ja persiljat ovat turvallisesti ja lämpimästi ”kylki kyljessä”. Toisaalta nämä ovat tempaistu pois omalta kasvualustaltaan (elinjuuret ovat katkotut), näiltä on riistetty kaikki itsenäisyys; jos yksi putoaa, kaikki putoavat. Näillä ei ole yksilöinä mitään vapautta, mutta ei myöskään mitään vastuuta. Nämä ovat täysin menettäneet oman persoonallisuutensa ja identiteettinsä.

Terveellistä niputusta

Toisaalta ei ole väärin, että uskova on sidottu ja niputettu. Hänen tulee olla sidottu:

1. Kristukseen. 2. Sanaan. 3. Omaantuntoon. 4. Ekklesiaan. Nämä ”kahleet” tulisi jokaisella Herran omalla olla. Nämä ovat meidän kunniamme ja niistä me voimme olla ylpeät.

Jeesuksen omien tuntomerkki

Herran omien tuntomerkki EI OLE

1. Kauniit kirkot ja upeat tempelit
2. Loistokkaat liturgiset jumalanpalvelukset
3. Vanhakantaiset jumalanpalvelukset
4. Korkeatasoiset kirkko- tai kitarakuorot
5. Mies- tai naispapit
6. Lapsi- tai uskovien kaste

Jeesuksen omat tunnetaan KESKINÄISESTÄ RAKKAUDESTA!

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34-35).

Kaksi rakkautta

On erotettava kaksi olemukseltaan täysin erilaista rakkautta:

1. Lahkolaisrakkaus, rakkaus, joka rajoittuu vain omaan ryhmäkuntaan. Tämä on ihmislähtöistä ja ”lihallista” rakkautta. Tämä rakkaus jakaa uskovat ”meikäläisiin” ja ”heikäläisiin”.

2. Ekklesiarakkaus, joka kohdistuu kaikkiin Herran omiin, kaikkiin Jumalasta syntyneisiin uskoviin. Tämä rakkaus on Jumalan synnyttämää ja Pyhästä Hengestä lähtöisin olevaa rakkautta. Tämä rakkaus ei erottele uskovia eri karsinoihin: HERRAN SEURAKUNTA ON YKSI!

”Näinä viimeisinä aikoina olen havainnut, että Herran rakkauden suloiset säteet ovat jonkin verran paistaneet sydämeeni, lämmittäneet tunteitani ja sytyttäneet sieluani, ei ainoastaan sitä varten, että

sielussani heijastuisi kiintymys niin suurta rakastajaa kohtaan, kuin minun Vapahtajani on, jonka ylimaallinen rakkaus on kaikkea tietoa ylempänä, Ef.3:19, vaan että myös rakastaisin kaikkia Siionin taivaasta syntyneitä lapsia ja toivoisin kaikkea hyvää heille” (Thomas Wilcox).

”Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu” (Room.5:5).

”Sentähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne” (2. Kor.5:16).

”Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa” (1. Joh.3:14).

”Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt” (1. Joh.5:1).

Lahja ja tehtävä

Uskovien yhteys on Jumalan lahja kaikille uudestisyntyneille. Se yhdistää kaikki ”valossa vaeltavat”.

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Oikea veljesrakkaus on syntymälahja, joka uudestisyntymisessä tulee jokaisen uskovan sydämeen:

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

”Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan” (1. Joh.4:7).

Toisaalta tämä rakkaus on myös kilvoituksen asia. Meidän tulee vaalia sitä keskuudessamme ja me tarvitsemme myös kehotusta sen säilyttämiseksi. Edelleen meidän on pidettävä tarkoin huolta siitä, ettei se jää vain teorian ja sanojen asteelle. Jokaisella uskovalla on kallis ja vaativa tehtävä hiostaa oman paikkakuntansa uskovia keskinäiseen rakkauteen – ekklesia-rakkauteen!

”Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne; niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän” (1. Tess.4:9-10).

”Pysyköön veljellinen rakkaus” (Hebr.13:1).

”Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta” (1. Piet.2:22-23).

”Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa” (1. Joh.3:18).